

FINAVIA
KUUSAMO AIRPORT

Fins Lapland Posio

Met stip op 2: heb je het noorderlicht ook gezien?

Op zo'n vraag wil je natuurlijk bevestigend antwoorden. En dus doe je er alles aan om de dansende groene flarden met het blote oog waar te nemen. Hoe? Door goed het weerbericht in de gaten te houden en de noorderlichtvoorspellingen op allerlei apps en websites van minuut tot minuut te monitoren.

Zo stond een groot deel van de groep de eerste twee avonden in de thermo-overalls - die we gelijk na aankomst hadden gekregen - te turen naar een bewolkt hemeldek. Dus tegen beter weten in. Op avond 3 was ik met twee jokers op mijn bordje aan de winnende hand met Rummikuppen en ook nu waren de vooruitzichten op het waarnemen van dit ongrijpbare natuurfenomeen nihil. Prompt verschijnt er dan natuurlijk een foto in de appgroep met de opmerking: 'Het is zover'. Tsja, wat doe je dan? Hop, sprinten naar je kamer, snel dat thermo-overall aan en in een draf in de vrieskou in. Om vervolgens naar een pikzwarte, bewolkte lucht te kijken en de reacties in ontvangst te nemen waar je niet op zit te wachten die variëren van 'ja jammer joh, te laat' en 'ik zei het toch' tot 'nog nooit zo iets moois gezien'.

Aan het einde van de week geeft de Aurora Forecast-app dan eindelijk groen licht: de kans is zeer groot! Deelnemster Saskia heeft de rugzak met houtblokken alvast klaargelegd voor een vuurtje in de berghut bij de skipiste. We zijn er allemaal klaar voor. Het moet gezegd: het zien van het noorderlicht is een spiritueel geluismoment waar je je spontaan stil en dankbaar van wordt. Kleine kanttekening: het licht is op foto's (mits de camera goed is ingesteld) beter zichtbaar dan met het blote oog.

8-daagse single groepsreis Fins Lapland - Posio Fins Lapland? Dat is om koud én warm van te worden!

In Fins Lapland staat de liefde voor de natuur centraal. Als de winter zich aandient en de zon neerdaalt achter de duistere hemel, veranderen duizenden diepblauwe meren in ijs. De dichte groene bossen kleuren helder wit als een sneeuwdeken zich om het land heen wikkelt. Dat is het teken voor een groeiende groep Nederlanders af te reizen naar winters Lapland voor een vakantie vol oorverdovende stilte, winterse activiteiten in de meest pure buitenlucht en bezinning tussen de rust en ruimte van de verstilde bos- en merenpracht.

Dit verslag is geschreven aan de hand van de meest gestelde vragen na terugkomst. Wil je een korte foto-impressie? Deelnemster Tineke maakt de volgende **collage**.

Dus... je bent met allemaal singles naar Finland geweest?

Nog steeds bestaat het beeld dat singlereizen worden geboekt door alleenstaanden. Dat is zeker niet het geval. Op deze reis was een groot deel van de groep is - om welke reden dan ook - alleengaand en vond het prettig om met gelijkgestemden een mooie en georganiseerde rondreis inclusief activiteitenprogramma en reisbegeleiding te maken. Ook ik heb ondervonden dat de gemiddelde leeftijd van de ANWB-single een stuk hoger ligt dan die van de FOX-single. Dat maakte de reis zeker niet minder leuk, de sfeer was optimaal. Het was echt een geweldige groep vol levenservaring waar iedereen met elkaar mixte.

Wat was het leukste wat je gedaan hebt?

99 procent van alle deelnemers kiest voor de huskysafari. Hoewel de sneeuwscootersafari vlak daarachter komt. De dag dat we de huskysafari doen, wordt de groep in tweeën gesplitst en wisselen we een bezoek aan een rendierboerderij af met een sledetocht met husky's.

Zelf zit ik in de groep die eerst naar de rendierenboerderij gaat, waar we verwelkomd worden door Jaska, onze gastheer. Hij is gekleed in - wat wij denken - traditionele Samikledij, maar hij legt uit dat de kleding die hij draagt typisch is voor de streek. Hij is zelf Fins en legt uit dat de Sami nog meer noordwaarts leven in Lapland.

Wat feitjes op een rij over rendieren in Posio

- ✓ In de regio Posio leven zo'n vijfduizend rendieren (op een bevolking van drieduizend mensen)
- ✓ Elk jaar worden vierduizend vierduizend kalfjes geboren
- ✓ Er zijn zo'n tweehonderd rendierboerderijen in Posio
- ✓ De rendieren zijn gedomesticeerd (half wild) en lopen in de zomer los rond
- ✓ In de winter, als de grond bedekt is met een dik pak sneeuw, keren ze terug naar hun geboortegrond - de boerderij, waar ze bijgevoerd worden
- ✓ Het favoriete eten van rendieren is het mos dat aan de bomen groeit (*blackbeard*, dit groeit alleen in schone lucht)
- ✓ In de zomer zijn muggen en steekvliegen de grootste vijand van de rendieren en daarom krijgen ze in de winter vaak een beschermende injectie
- ✓ Rendieren kleuren in de winter wit
- ✓ Rendieren worden vooral gehouden voor hun vlees, melk en huid
- ✓ Rendiervlees is zeker niet goedkoop

Rendieren zijn betrouwbare en sterke beesten en werden lange tijd gebruikt als trekdier. Het beeld van de Kerstman die in een slee voorgetrokken wordt door rendieren is natuurlijk een klassieker. Ook wij stapten voor een kort rondje om de boerderij in een slee. Dat voelt wel een tikkeltje ongemakkelijk aan. Helemaal als ik de snuit van een rendier die een slee achter me voorttrekt opeens in mijn nek voel. Gelukkig duurt het ritje maar heel kort. Na afloop nemen we uitgebreid de tijd om rond te kijken op het terrein waar de rendieren binnen een omheining in de wintermaanden leven.

Na de lunch op de boerderij (uiteraard wordt rendiervlees geserveerd dat ik als vegetariër beleefd afsla), stappen we in ons busje voor hét hoogtepunt van deze reis: een bezoek aan de husky's.

Home of the husky's

Al op de parkeerplaats schalt het luide gehuil van de husky's ons tegemoet. We krijgen een warm ontvangst van Pasi, een voormalige automonteur die zijn baan opgaf om te gaan werken voor Kota Husky in de natuur van Nationaal Park Riisitunturi.

Wat feitjes op een rij over deze huskyboerderij

- ✓ Op de boerderij leven 91 husky's, de honden vormen een grote familie
- ✓ De dag begint met voederen, als ontbijt krijgen ze vlees met warm water
- ✓ Op de boerderij leven twee rassen: de Siberische husky (lang haar) en de Alaska husky (kort haar)
- ✓ De Siberische husky is een inheems ras, de Alaska husky niet
- ✓ Kota Husky is geen fokkerij
- ✓ De husky's mogen pas als ze 1,5 jaar oud zijn hun eerste sledetochten van tien kilometer maken
- ✓ Als ze elf jaar zijn, gaan ze met pensioen; de husky's blijven dan tot hun dood op de boerderij

We maken per tweetallen ons klaar voor een sledetocht van tien kilometer door de witte wildernis van het nationale park. Voor het zover is krijgen we uitleg hoe je als bestuurder remt en hoe je heuvelop de husky's een handje helpt door met één voet de slee mee aan te duwen.

De bestuurder mag tijdens de rit geen foto's nemen, de bijrijder in de slee mag dat uiteraard wel. Jaska benadrukt verder dat het belangrijk is om afstand te houden. Dat is niet altijd gemakkelijk omdat de ene span met zes husky's harder rent dan de ander en die vervolgens dreigt in te halen. Jaska wisselt de husky's tijdens de tocht enkele malen van zowel positie als slee totdat de juiste combinaties zijn gevormd.

Na afloop licht hij toe waarop hij zijn keuzes baseert: "De leiders lopen voorop, in het midden rennen de snelle husky's en de sterkste husky's volgen altijd als laatste." Halverwege wissel ik met Arie van positie en neem ik plaats in de slee. De husky Helmi rent linksachter en draait tijdens het rennen om de paar seconden zijn kop om me aan te kijken, zo schattig!

Na afloop nemen we plaats aan het haardvuur in een tent om ons op te warmen en een glaasje grögg (een typisch Fins kruidendrankje met appel- en cranberrysap) te drinken. Vervolgens worden we rondgeleid op het terrein. We zien dat in elke kennel drie husky's samen verblijven. Op de deur staan de namen en hoeveel voer ze krijgen (dat varieert van 1 tot 2 kg per dag). In september beginnen de trainingen en het winterseizoen start in december en eindigt eind maart. In de zomer doen de husky's alleen hikings.

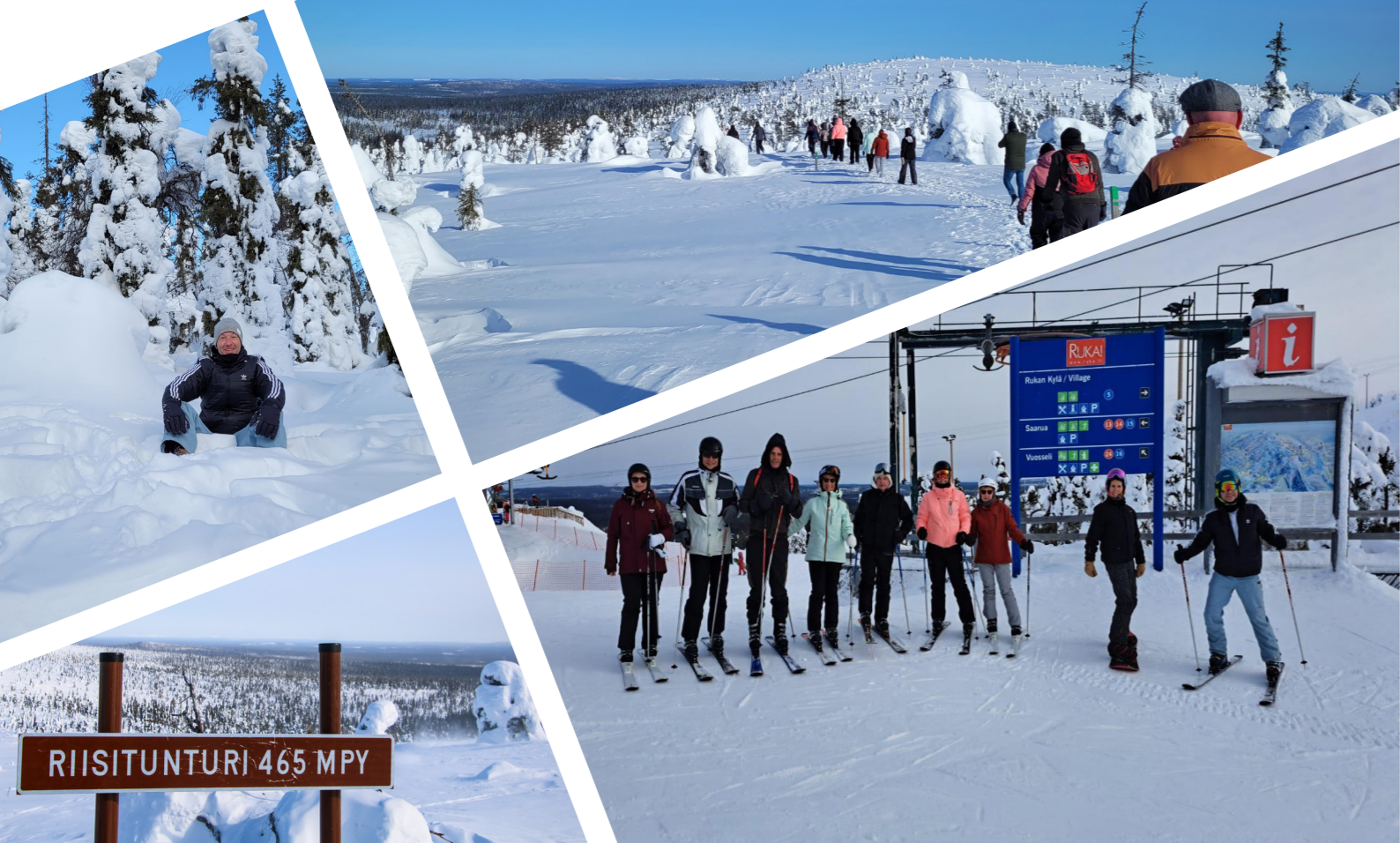
Deze middag is magisch. Het enthousiasme van de uitgelaten husky's, de witte wildernis, de pure lucht en het mooie zonnige weer zorgen voor onvergetelijke momenten.

Heb je ook geschied?

De naam is al gevallen tijdens het huskysafari-uitje: Nationaal Park Riisitunturi. We hebben deze week één vrije dag en onze reisleader Theo stelt voor om een bus te huren voor een wandelexcursie door dit natuurpark in combinatie met een halve dag skiën in het wintersportoord Ruka. De hele groep gaat mee. Theo kiest voor een wandeling van 4,4 kilometer waarbij een hoogteverschil van 160 meter overbrugd wordt. Het is niet eens zo heel koud deze dag, maar de wind giert over de open vlaktes en de gevoelstemperatuur is minstens min 20 graden. We houden de tred er goed in en horen de poedersneeuw kraken onder onze sneeuwschoenen. We genieten van de kraakwitte wildernis waarin kromgetrokken boompartijen het gewicht dragen van een dik pak sneeuw. Op deze zonnige ochtend kijken we vanaf de heuveltoppen uit op ongerepte bossen en merenpracht zover het oog reikt.

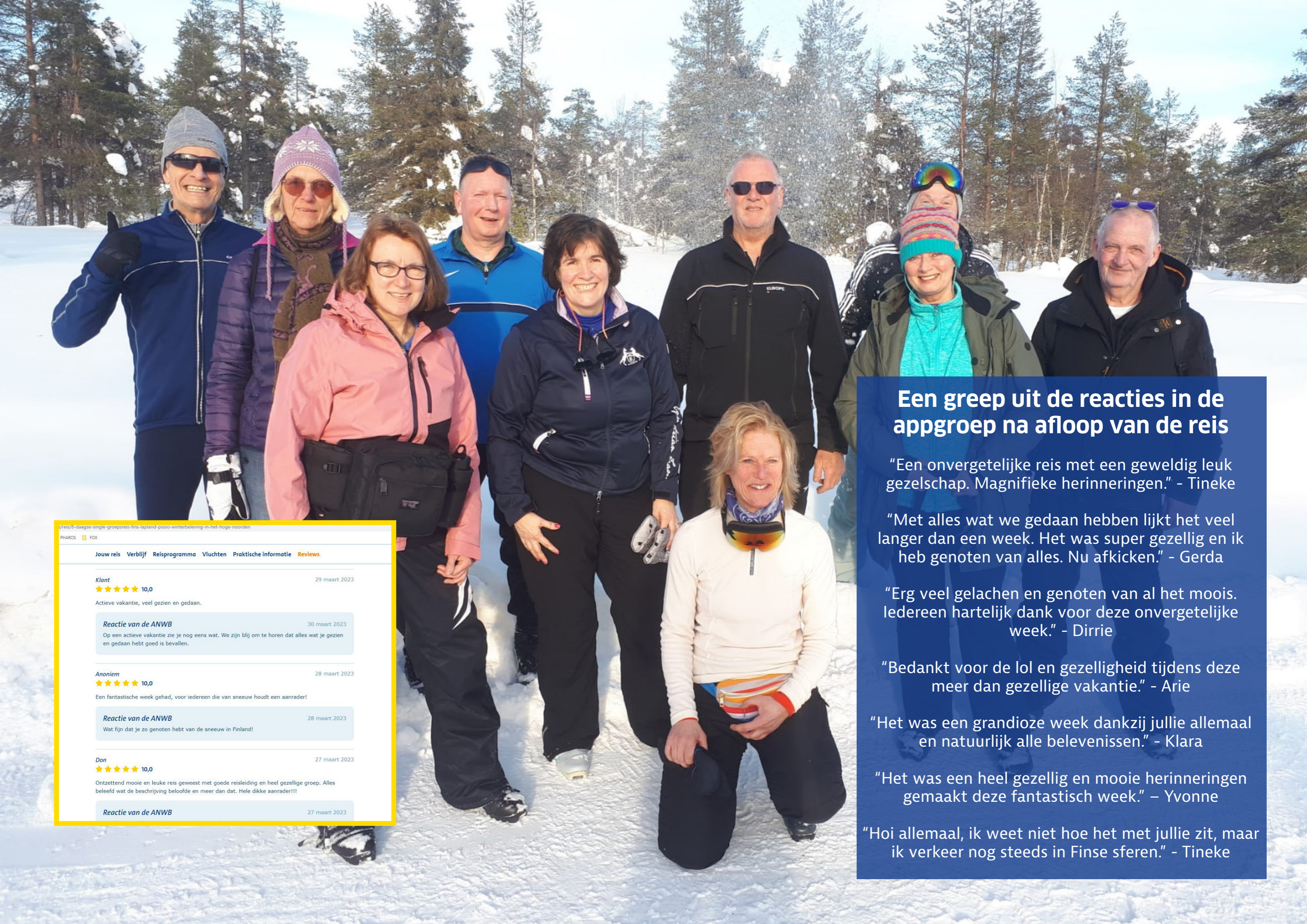
Na een korte koffiepauze in een restauranthutje bij de ingang van het park rijden we verder naar Ruka. Dit is een klein maar fijn wintersportoord met zo'n twintig kilometer aan (vrij korte) skipistes. In Ruka zijn volop restaurants en souvenir- en kledingwinkels te vinden. Na de lunch is er tijd om een kleine drie uur lang de bijna lege pistes af te razen. Wachtrijen voor de liften? Die zijn er amper. Als je even stilzit in de lift heeft de ijskoude wind vrij spel, maar dat mag de pret niet drukken.

Wat heb je allemaal gegeten?

Rendier vlees, daar heb ik het natuurlijk al over gehad. Dit wordt op een avond ook geserveerd in de vorm van gehakt in het hotelrestaurant. De eerste dag na aankomst staat ijsvissen op het programma. Bij ijsvissen denk je al snel aan een wak in het ijs waar je je hengel in uitgooit en wacht tot je wat vangt. Deze ervaring is compleet anders dan we allemaal verwacht hadden. De omgeving van Posio heeft drieduizend inwoners maar ook drieduizend meren. Elke inwoner zou dus zijn eigen privémeer kunnen hebben.

Het is de eerste ochtend in Fins Lapland als we op de aan een meer gelegen boerderij van Oiva Soudunsaari in sledes stappen die voortgetrokken worden door sneeuwscooters. De route voert eerst over het uitgestrekte terrein en vervolgens glijden we het meer op, dat bedekt is met een dik pak sneeuw. Al snel blijkt dat we niet zelf gaan wakvissen. Op het meer zijn gemarkeerde plekken waartussen netten onder het water zijn gespannen. Deze netten worden wekelijks ingehaald. Beurtelings helpen we mee met het inhalen van de netten. De vis - voornamelijk snoek, wordt na afloop in ons bijzijn gefileerd. Dit is echt een 'way of life' van einde november tot mei. Deze vers gevangen vis wordt twee dagen later tijdens het diner geserveerd en smaakt erg goed. Wat ook goed smaakt zijn de wilde bessen en de stevige kwarkyoghurt bij het ontbijt. De bessen worden in september geplukt in de omliggende moerassen en zijn rijk aan vitamine C.

Een greep uit de reacties in de appgroep na afloop van de reis

“Een onvergetelijke reis met een geweldig leuk gezelschap. Magnifieke herinneringen.” - Tineke

“Met alles wat we gedaan hebben lijkt het veel langer dan een week. Het was super gezellig en ik heb genoten van alles. Nu afkicken.” - Gerda

“Erg veel gelachen en genoten van al het moois. Iedereen hartelijk dank voor deze onvergetelijke week.” - Dirrie

“Bedankt voor de lol en gezelligheid tijdens deze meer dan gezellige vakantie.” - Arie

“Het was een grandioze week dankzij jullie allemaal en natuurlijk alle belevenissen.” - Klara

“Het was een heel gezellig en mooie herinneringen gemaakt deze fantastisch week.” - Yvonne

“Hoi allemaal, ik weet niet hoe het met jullie zit, maar ik verkeer nog steeds in Finse sferen.” - Tineke

PHARDS FOX

Jouw reis Verbleef Reisprogramma Vluchten Praktische informatie **Reviews**

Klant 29 maart 2023
★★★★★ 10,0
Actieve vakantie, veel gezien en gedaan.

Reactie van de ANWB 30 maart 2023
Op een actieve vakantie zie je nog eens wat. We zijn blij om te horen dat alles wat je gezien en gedaan hebt goed is bevallen.

Anoniem 28 maart 2023
★★★★★ 10,0
Een fantastische week gehad, voor iedereen die van sneeuw houdt een aanrader!

Reactie van de ANWB 28 maart 2023
Wat fijn dat je zo genoten hebt van de sneeuw in Finland!

Don 27 maart 2023
★★★★★ 10,0
Ontzettend mooie en leuke reis geweest met goede reisleiding en heel gezellige groep. Alles beleefd wat de beschrijving beloofde en meer dan dat. Hele dikke aanrader!!!

Reactie van de ANWB 27 maart 2023

Heb je nog in de sauna gezeten?

Finland en sauna worden in een adem genoemd. Wij verblijven de gehele reis in Hotel Kirikeskus, dat bestaat uit een hoofdgebouw met restaurant en een bijgebouw met kamers, een koffie- en theerimte en ook een saunagedeelte. Elke middag is na een activiteit de (gescheiden) sauna een aantal uren geopend. Aan het meer is een grotere (gemengde) sauna en een hot tub (€). Elke woensdag maken de inwoners van Posio gebruik van deze sauna. Een belangrijk sociaal aspect in het Finse leven speelt zich hier af. Wat opvalt is dat de Finnen zo'n beetje om de tien seconden water op de saunakachel gieten (heet!). Voor afkoeling dompelen de Finnen zich allemaal in het wak van het meer dat hiervoor speciaal gemaakt is (brrrrrrr)!

Heb je ook gelanglauft?

Langlaufen is niet te vergelijken met skiën. Cross-country skiing (de wat hippere benadering) is een echte Finse volkssport. Vlak bij het hotel krijgen we een introductieles. De ski's zijn smal en lang. Met een soort kliksysteem zit de punt van de schoenen vast aan de latten. De clue is om met een voorwaartse loopbeweging op gang te komen en vervolgens te gaan glijden. Eigenlijk best makkelijk als je in de sporen blijft (loipes), het enige is dat je goed je balans moet zien te houden.

De langlaufski's staan de hele week tot onze beschikking en de echte wandelaars in de groep blijken ook het langlaufen te hebben omarmd. Later in de week maak ik samen met een paar deelnemers nog een mooie lus van ruim zeven kilometer in de omgeving van het hotel. We ontbijten vaak pas vanaf negen uur en de vroege vogels hebben dan vaak al een mooie ochtendwandeling gemaakt of een stukje gelanglauft.

Overigens konden we ook op de skiberg naast het hotel skiën. De sleepjeslift is 800 meter lang en gaat alleen open als er genoeg animo is (minstens tien personen), en dat is twee keer deze reis het geval. Het zijn twee niet al te lange blauwe pistes (van ongeveer duizend meter lengte), heerlijk dus om weer even in te komen als je een tijdje niet geskied hebt.

Waar denk jij als eerste aan als je aan Finland denkt?

De één zal zeggen Helsinki, de ander sauna's. Of de voetballer Jari Litmanen natuurlijk, die in 1995 met Ajax de Champions League won. Weer een ander noemt Sandra Marin, de jongste vrouwelijke premier ter wereld die wel van een feestje houdt. Zelf moet ik gelijk aan Mika Lipponen denken. Wie? Ja, Mika Lipponen. Een Finse centrumspits die in de jaren 80 best verdienstelijk voor FC Twente uitkwam. Nu stond mijn broer in die periode in de belangstelling van FC Twente en - zo ging dat nog in die tijd - hij ontving per brief een uitnodiging om een proeftraining bij de Tukkers af te leggen. Dat was natuurlijk groot nieuws in het Veluwe Elburg waar dit verhaal zich afspeelde en een hele delegatie ging mee kijken. Wat bleek, na de training mocht hij samen met de 46-voudig Fins international afronden op de goal en dat maakte zo'n indruk op zijn vrienden dat hij tot op de dag van vandaag 'Lippi' wordt genoemd.

Vooruit, nog een verhaal uit de oude doos. De nog met een typemachine getikte uitnodigingsbrief kwam een jaar of wat later nog van pas. Hoe dan? Op onze club speelde een jeugdspeler. Hij vond zichzelf nogal goed en van kapsones zijn ze niet zo van gediend in Elburg. Met wat Tipp-Ex pasten we de naam en datum op de brief aan en een kopie hiervan viel op de mat bij mijn teamgenoot, die op de eerstvolgende training de brief triomfantelijk toonde en de legendarische woorden sprak: "Erkenning, ik ga op proeftraining bij FC Twente." En ja hoor, daar ging hij voor niets naar Enschede waar niemand hem uiteraard kende...

Hoe zijn de Finnen?

Maart is eigenlijk ideaal om Fins Lapland te bezoeken. Het is het einde van het toeristenseizoen, het niet meer zo extreem koud (hoewel, op de dag van vertrek was het ochtends om zeven nog min 21 graden!) en de dagen tellen bijna twaalf uur daglicht. We horen tegenstrijdige verhalen over de Finnen: dat veel Finnen last hebben van depressiviteit in de donkere dagen, maar ook dat de Finnen het gelukkigste volk van de wereld zijn. De Finnen die ik spreek zijn allemaal heel vriendelijk en hartelijk, hebben humor en zijn erg relaxed.

De meest aparte Fin die we ontmoeten is toch wel Robbe. Hij is onze reisbegeleider tijdens een uitstap naar de Korouoma kloof met de bevroren waterval. Tijdens de wandeling (met anti-slipnoppen ondergebonden) vertelt Robbe - ik schat hem zo half 20 - dat hij aan extreme sporten doet en al wel 47 botten heeft gebroken. Hij is een echte survivalspecialist en je ziet dat hij geniet van het buitenzijn in de natuur. Na afloop stoppen we bij de supermarkt van Posio, een klein plaatsje met een paar duizend inwoners waar weinig te beleven is. Na een paar dagen 'afzondering' voelt dit echt alsof we weer even onder de mensen zijn.

Met wie we ook veel contact hebben, gelijk al op de luchthaven van Kuusamo, is Suvi, onze Finse gastvrouw. Zij staat ons het hele verblijf bij met raad en daad, zorgt voor een goed programmaverloop en runt daarnaast als salesmanager ook nog eens het hele hotel. Wat ze ook goed doet: ze vraagt op de avond van het vertrek hoe de reis is bevallen en of er verbeterpunten zijn (qua verblijf en excursieprogramma). Het hotel is duurzaam gecertificeerd met het hoogste Green Key-keurmerk. Bedrijven met een Green Key-label doen er alles aan om het milieu te sparen en daarom worden de handdoeken één maal per week gewisseld. Dat is sommigen best onhandig als je vaak naar de sauna gaat. Tegen betaling is het wel mogelijk deze vaker te wisselen.

Posio ontving in 2020 als eerste Finse bestemming het Sustainable Travel Finland-label van Visit Finland. De lokale ondernemers hebben er hart voor de natuur en een groot deel is gecertificeerd met het label Green Activities. Wil je meer weten over de duurzame initiatieven? Lees [hier](#) verder.

Gingen de sneeuwscooters hard?

Wat mij als eerste opvalt na aankomst is dat alle wegen besneeuwd zijn en de bus best hard rijdt. Bij het uitstappen zie ik dat de bus op spijkerbanden rijdt. Dat zijn winterbanden met spijkers (van aluminium of staal) die zorgen voor de beste tractie op sneeuw en de kortste remweg (nooit eerder gezien).

Tijdens de wandelingen die deze reis ondernemen wordt ook steeds sterk aangeraden op de paden te blijven omdat je anders tot wel een meter diep weg kunt zakken in de sneeuw. En ja, in zo'n geval zijn sneeuwschoenen best handig. Een van de activiteiten is een sneeuwschoenwandeling. Ik had voor ogen dat we een soort tennisrackets ondergebonden zouden krijgen (ahum), maar dat blijken lichte, hippe plastic modellen te zijn. Tijdens deze wandeling vertelt onze begeleider Hristo dat de bomen in het noorden van Finland door de kou langzamer groeien en het hout veel harder is dan die bomen in het zuiden van het land. Veel mensen leven hier dan ook van houtbouw. Vooral kelo, de verharde stam van oude, dode en schorsloze dennen en sparren, is superrobust. Dit is het meest duurzame houtsoort ter wereld.

Als ik op een sneeuwscooter door de bossen rond het hotel sjees, heb ik daar eerlijk gezegd geen oog voor. De groep wordt vooraf in drieën gedeeld. Na het invullen van een schade- en aansprakelijkheidsformulier (het is mogelijk je vooraf tegen schade aan de sneeuwscooter te verzekeren met een eigen risico van € 1000,-) en een instructie, gaan we op pad. Ik sluit als laatste de rij af en mag als enige in mijn eentje een sneeuwscooter rijden, lucky me!

Voor de sneeuwscooters gelden de volgende verkeersregels:

- ✓ 80 km/u op het meer
- ✓ 60 km/u op de weg

Fins Lapland

Lapland is de meest noordelijke regio van Finland en ligt grotendeels ten noorden van de poolcirkel. Als Koning Winter zijn intrede doet, worden de open toendra's en berkenbomen gehuld in een smetteloze sneeuwkraag en een dikke ijslaag maakt zich meester van de meren. De winters lijken in de uitgestrekte wildernis van Lapland eindeloos en het is niet ongebruikelijk dat het kwik daalt tot wel min 30 graden Celcius.

Lapland is het thuis van de Sami, een van de laatste resterende inheemse volken in Europa. De Sami-bevolking heeft een unieke relatie met de circa 200.000 rendieren die hier leven zijn. Je kunt wel zeggen dat zij een twee-eenheid vormen. De rendieren zijn voor de Sami altijd een betrouwbare bron van voedsel, kleding, vervoer en beschutting geweest. Zonder de dieren zou het leven voor de Sami onmogelijk zijn. In de winter, als het voedsel schaars is, voeren de Sami-herders hun kuddes bij, door met sneeuwscooters op zoek naar de kuddes en ze te voorzien van hooi. De omgang van de Sami met de rendieren is een voorbeeld hoe de mens met respect, en op duurzame en verantwoorde wijze omgaat met de natuur. Zij beschouwen de rendieren ook niet als eigendom. Ijsvissen was voor de Sami in de winter ook een cruciale vaardigheid om te overleven.

Leuke weetjes over Finland

Finnen staan natuurlijk bekend als fervente saunabezoekers. Wat je niet zou verwachten is dat de Finnen behoorlijk preuts zijn. In de gemengde sauna's is het usance om je badkleding aan te houden. De publieke sauna's zijn een ontmoetingsplek en maken deel uit van het sociale leven. In de gescheiden sauna's is het weer heel gewoon om in je adam- of evakostuum te ontspannen.

Finnen houden niet van een volle portemonnee. De meeste transacties gaan met pinpas en creditcard. De afkeer van muntgeld is zelfs zo groot, dat na de introductie van de euro de Finse regering als eerste besloot om de één en twee eurocentmunten uit de roulatie te halen. Deze zijn nauwelijks in omloop gebracht en zijn vandaag de dag ware collectoritems.

Nog twee weetjes: nergens anders vind je zo'n schone, heldere lucht en het kraanwater smaakt nergens zo lekker in Fins Lapland!

Beelden: met dank aan Dooitze van den Berg